

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 38Er/2547/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212222810
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Gabriel Frankovič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212222810.3

Uznesenie

Okresný súd Košice II v exekučnej veci oprávneného: X. A., nar. XX.X.XXXX, Z. XX, XXX XX A., práv. zast.: JUDr. František Kočka, advokát, Pribinova 8, 040 01 Košice, proti povinným: 1.) D.. Q. V., nar. XX.X.XXXX, T. XX/X, XXX XX A., 2.) D.. F. V., nar. XX.X.XXXX, T. XX/X, XXX XX A., obaja práv. zast.: JUDr. Martin Fabián, advokát, Štúrova 20, 040 01 Košice, vedenej u súdnej exekútorky: JUDr. Mária Hlavňová, Hlavná 115, 040 01 Košice pod sp. zn. Ex 1064/12, pre vymożenie pohľadávky vo výške 275,00 eura s prísl. a trov exekúcie takto

rozhodol:

I. Námiety povinných v 1. a 2. rade proti exekúcii zo dňa 4.10.2012 z a m i e t a.

II. Návrh povinných v 1. a 2. rade na zastavenie exekúcie zo dňa 4.10.2012 z a m i e t a.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 27.7.2012 a poverenia k vykonaniu exekúcie č. 5803 * 133914 vydaného Okresným súdom Košice II dňa 9.8.2012, upovedomila poverená súdna exekútorka JUDr. Mária Hlavňová účastníkov konania o začatí exekúcie upovedomením sp. zn. EX 1064/12 zo dňa 31.8.2012, ktoré povinní prevzali dňa 21.9.2012. Exekučným titulom, na základe ktorého je vedené exekučné konanie, je platobný rozkaz Okresného súdu Košice II, č. k. 11Ro/542/2011-13 zo dňa 19.7.2011.

Súdna exekútorka postúpila súdu námietky povinných proti exekúcii zo dňa 4.10.2012, ktoré boli povinnými podané v zákonom stanovenej lehote. Povinní svoje námietky a zároveň aj návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu jej neprípustnosti, odôvodnili nasledovne:

Povinní proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodali odpor, z dôvodu, že si boli vedomí dlhu, ktorý im vznikol na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.10.2009, predmetom ktorej bola suma 112.000,00 eura voči oprávnenému z dôvodu ich finančných ťažkostí. Z obsahu platobného rozkazu žiadnym spôsobom nevyplýva skutočnosť, že jeho predmetom sú nároky oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty, a nie vyššie uvedenej pôžičky.

O skutočnosti, že si oprávnený uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 112.000,00 eura s jej príslušenstvom povinní nemali vedomosť, pretože oprávnený si voči nim nikdy neuplatnil nárok na zaplatenie predmetnej zmluvnej pokuty, a ani ich nikdy nevyzval na zaplatenie predmetnej zmluvnej pokuty, čím sa nemohli ani dostať do omeškania s jej úhradou. Vyššie uvedenými skutočnosťami boli povinní uvedení do omylu, že sa v danom prípade jedná o nároky oprávneného zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.10.2009, predmetom ktorej bola rovnako suma 112.000,00 eura, ktorých si povinní boli vedomí, a ktoré oprávnenému splácali priebežne: dňa 18.3.2010 sumu 30.000,00 eura, dňa 4.11.2010 sumu 10.000,00 eura, dňa 12.12.2011 sumu 5.000,00 eura, dňa 10.1.2012 sumu 5.000,00 eura, dňa 2.2.2012 sumu 10.000,00 eura, dňa 6.3.2012 sumu 5.000,00 eura a dňa 9.7.2012 sumu 2.000,00 eura.

Tieto nároky oprávneného sú predmetom konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20C/22/2012, o čom sa povinní dozvedeli až následne.

Právne rozhodujúcou skutočnosťou v danom prípade je však skutočnosť, že predmetom vykonávaného platobného rozkazu boli a sú neexistujúce nároky oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 112.000,00 eura s príslušenstvom v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, ktoré oprávnenému nikdy nemohli vzniknúť. Právnym podkladom pôvodnej žaloby oprávneného, ako aj nároku oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, mala byť skutočnosť, že povinní predmet zmluvy záložného práva darovali svojej dcére, čím porušili čl. V ods. 4 Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, v zmysle ktorej sa povinní ako záložcovia zaviazali: „, že počas trvania záložného práva záloh bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa nepredajú, nescudzia ani nezaťažia v prospech iného a budú si plniť svoje povinnosti tak, aby nedošlo k začatiu exekučného konania, ktoré by mohlo ohroziť vlastníctvo záložcov k zálohu“. V danom prípade nebol nikdy podaný návrh na vklad Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009 do katastra nehnuteľností, teda nebol povolený vklad záložného práva v prospech oprávneného, čo oprávnený nikdy nespochybnil. Z týchto dôvodov nikdy v zmysle platných právnych predpisov ani nevzniklo záložné právo oprávneného k nehnuteľnostiam v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, teda povinní nemohli počas trvania záložného práva (ktoré nikdy netrvalo) porušiť zmluvnú povinnosť v zmysle čl. V ods. 4 záložnej zmluvy, príp. iného ustanovenia čl. V záložnej zmluvy, a nemohla povinným ani nikdy vzniknúť v zmysle čl. V ods. 5 záložnej zmluvy povinnosť zaplatiť oprávnenému akúkoľvek zmluvnú pokutu.

K námietkam povinných a návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 4.10.2012 sa vyjadril právny zástupca oprávneného písomným podaním zo dňa 31.10.2012, v ktorom o.i. uviedol nasledovné:

Uvedené tvrdenia odporcov sa nezakladajú na pravde a sú prinajmenšom zavádzajúce z nasledovných dôvodov:

- povinní sú osobami dostatočne znalými práva s bohatými skúsenosťami v oblasti záväzkového práva s vysokoškolským vzdelaním a praxou nadobudnutou pri výkone vedúcich pozícií vo veľkých podnikoch,
- povinní aj vzhľadom na dlhodobú známosť s oprávneným uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva slobodne po oboznámení sa s jej obsahom, pričom jej výsledné znenie zmluvy bolo výsledkom vzájomných rokovaní,
- vzájomná dôvera a sloboda zmluvných strán sa prejavila aj v skutočnosti, že v zmysle čl. IV ods. 2 Zmluvy o zriadení záložného práva bolo dohodnuté, že návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností mali podať povinní,
- oprávnený ihneď potom, ako zistil, že plomba č. V-25495/09 vyznačená vo vzťahu k zálohu sa netýkala vkladu predmetného záložného práva v prospech oprávneného (návrh podávali povinní), ale vkladu vlastníckeho práva v prospech dcéry povinných na základe darovacej zmluvy, oznámil povinným, že sú povinní zaplatiť mu predmetnú dojednanú zmluvnú pokutu,
- oprávnený následne niekoľkokrát vyzýval povinných na úhradu zmluvnej pokuty ako aj nárokov zo zmluvy o pôžičke, v prípade úhrady ktorých bol ochotný dokonca dohodnutú zmluvnú pokutu zo zmluvy o zriadení záložného práva povinným odpustiť,
- tvrdenie povinných, že z predmetného platobného rozkazu nevyplývala skutočnosť, že predmetom nároku je zmluvná pokuta a nie pôžička je špekulatívne, pretože povinným bol spolu s platobných rozkazom - v ktorom sú uvedené všetky zákonné poučenia - doručený aj návrh na jeho vydanie, z ktorého bola zrejmá výška aj dôvod uplatneného nároku.

Bez ohľadu na uvedené skutočnosti, toto nie sú okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ani to nie sú dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná a preto ich povinní v tomto exekučnom konaní nemôžu úspešne v zmysle ust. § 50 Exekučného poriadku namietať. Tieto skutočnosti mohli oprávnení namietať v odpore proti platobnému rozkazu prípadne v priebehu nasledujúceho súdneho konania vo veci samej.

O námietkach povinných zo dňa 4.10.2012 proti upovedomeniu o začatí exekúcie rozhodol vyšší súdny úradník uznesením č. k. 38Er/2547/2012-38 zo dňa 7.11.2012 tak, že námietky zamietol.

Písomným podaním zo dňa 10.12.2012, doručeným súdu osobne dňa 13.12.2012, napadli povinní uznesenie č. k. 38Er/2547/2012-38 vydané vyšším súdnym úradníkom dňa 7.11.2012, ktoré bolo

právnemu zástupcovi povinných doručené dňa 30.11.2012; odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote a v zmysle ust. § 374 ods. 4 veta tretia OSP malo za následok zrušenie uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom č. k. 38Er/2547/2012-38 dňa 7.11.2012.

V odvolaní zo dňa 10.12.2012 povinní uvádzajú nasledovné:

- súd v napadnutom rozhodnutí vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia vecí,
- súd prvého stupňa zavádzajúco konštatuje, že predmetom exekučného konania je len istina 275,00 eura, nakoľko vymáhané je aj príslušenstvo 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 112.000,00 eura od 10.12.2009 do 19.3.2010, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 82.000,00 eura od 20.3.2010 do zaplata, t. j. úroky z istiny neoprávnene uplatňovanej zmluvnej pokuty,
- argumentácia prvostupňového súdu, že exekučný súd neskúma existenciu hmotno-právneho vzťahu predchádzajúceho vydaniu exekučného titulu odporuje súčasnej judikatúre, na ktorú povinní poukázali v odôvodnení námietok, a s ktorou sa súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ani nezoberal a právne nevysporiadal. Rovnako sa bez ďalšieho nevysporiadal a nezaoberal ďalšími právnymi argumentmi, ktoré povinní uviedli v podaných námietkach, čím bola povinným odňatá možnosť konať pred súdom,
- vzhľadom na uvedené skutočnosti, platnú právnu úpravu a aktuálnu judikatúru súdov, majú povinní zato, že v danom prípade sú dané dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, ktorú neprípustnosť týmto povinní navrhujú súdu vyhlásiť a exekúciu zastaviť.

Oprávnený sa k podanému odvolaniu povinných vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 18.1.2013, v ktorom o.i. uviedol nasledovné:

- povinní v predmetnom odvolaní iba opakujú dôvody uvedené v samotných námietkach,
- oprávnený poukazuje na svoje vyjadrenie k námietkam povinných voči exekúcii, na ktorom zotráva v celom rozsahu, najmä poukazuje na tieto skutočnosti:
- okolnosti namietané povinnými nie sú okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu ani to nie sú dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, preto ich nemožno v exekučnom konaní úspešne namietat',
- judikatúra o zmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, na ktorú sa odvolávajú povinní, sa týka prípustnosti zmeny právoplatných rozhodnutí len v osobitých prípadoch, ktoré pripúšťa zákon (napr. ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní resp. ust. § 135 ods. 1 in fine OSP),
- vzhľadom na tieto skutočnosti, najmä že povinnými uvádzané skutočnosti sú zavádzajúce, tieto nie sú okolnosťami uvedenými v ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a ani dôvodmi na vyhlásenie neprípustnosti a následné zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinných na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie zamietol.

Podľa ust. § 5 písm. g) zák.č. 549/2003 Z.z., v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu [Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)] okrem schválenia príklepu súdom.

V danom prípade o námietkach povinných proti upovedomeniu o začatí exekúcií vydanom súdnou exekútkou pod sp. zn. EX 1064/12 zo dňa 31.8.2012 rozhodol vyšší súdny úradník uznesením č.k. 38Er/2547/2012-38 zo dňa 7.11.2012 tak, že námietky povinných zamietol.

Podľa ust § 251 ods. 4 z. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa ust § 202 ods. 2 OSP, odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa ust § 374 ods. 4 veta prvá OSP, proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie.

Prielom do citovanej zákonnej úpravy teda vnáša citované ust. § 374 ods. 4 veta prvá O.s.p., podľa ktorého proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie.

Toto ustanovenie je v súlade s ust. čl. 142 ods. 2 veta tretia Ústavy Slovenskej republiky (Ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov), podľa ktorého proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Podľa ust § 374 ods. 4 veta tretia OSP, ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Ak teda v danom prípade o námietkach povinných proti upovedomeniu o začatí exekúcie rozhodol vyšší súdny úradník uznesením č. k. 38Er/2547/2012-38 zo dňa 7.11.2012 tak, že námietky zamietol, potom podaním odvolania povinnými v zákonom stanovenej lehote sa toto uznesenie, proti ktorému inak zákon odvolanie nepripúšťa, zrušilo (ex lege) a opätovne o námietkach povinných proti exekúcii rozhodne sudca.

Podľa ust. §50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo brániace jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Podľa ust § 251 ods. 4 z. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa ust § 129 ods. 1 OSP, dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín žurnalizovaných v spise tunajšieho súdu: sp. zn. 38Er/2547/2012, sp.zn. 11Ro/542/2011, sp. zn. 20C/22/2012 a v spise poverenej súdnej exekútorke sp. zn. Ex 1064/12 a takto vykonaním dokazovaním zistil nasledovné:

Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 27.7.2012 a poverenia k vykonaniu exekúcie č. 5803 * 133914 vydaného Okresným súdom Košice II dňa 9.8.2012, upovedomila poverená súdna exekútorka JUDr. Mária Hlavňová účastníkov konania o začatí exekúcie upovedomením sp. zn. EX 1064/12 zo dňa 31.8.2012, ktoré povinní prevzali dňa 21.9.2012. Exekučným titulom, na základe ktorého je vedené exekučné konanie, je platobný rozkaz Okresného súdu Košice II, č. k. 11Ro/542/2011-13 zo dňa 19.7.2011.

Súdna exekútorka postúpila súdu námietky povinných proti exekúcii zo dňa 4.10.2012, ktoré boli povinnými podané v zákonom stanovenej lehote. Povinní svoje námietky a zároveň aj návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu jej neprípustnosti, odôvodnili nasledovne:

Povinní proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodali odpor, z dôvodu, že si boli vedomí dlhu, ktorý im vznikol na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.10.2009, predmetom ktorej bola suma 112.000,00 eura voči oprávnenému z dôvodu ich finančných ťažkostí. Z obsahu platobného rozkazu žiadnym spôsobom nevyplýva skutočnosť, že jeho predmetom sú nároky oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty, a nie vyššie uvedenej pôžičky.

O skutočnosti, že si oprávnený uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 112.000,00 eura s jej príslušenstvom povinní nemali vedomosť, pretože oprávnený si voči nim nikdy neuplatnil nárok na zaplatenie predmetnej zmluvnej pokuty, a ani ich nikdy nevyzval na zaplatenie predmetnej zmluvnej pokuty, čím sa nemohli ani dostať do omeškania s jej úhradou. Vyššie uvedenými skutočnosťami boli povinní uvedení do omylu, že sa v danom prípade jedná o nároky oprávneného zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.10.2009, predmetom ktorej bola rovnako suma 112.000,00 eura, ktorých si povinní boli vedomí, a ktoré oprávnenému splácali priebežne: dňa 18.3.2010 sumu 30.000,00 eura, dňa 4.11.2010 sumu 10.000,00 eura, dňa 12.12.2011 sumu 5.000,00 eura, dňa 10.1.2012 sumu 5.000,00 eura, dňa 2.2.2012 sumu 10.000,00 eura, dňa 6.3.2012 sumu 5.000,00 eura a dňa 9.7.2012 sumu 2.000,00 eura. Tieto nároky oprávneného sú predmetom konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20C/22/2012, o čom sa povinní dozvedeli až následne.

Právne rozhodujúcou skutočnosťou v danom prípade je však skutočnosť, že predmetom vykonávaného platobného rozkazu boli a sú neexistujúce nároky oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 112.000,00 eura s príslušenstvom v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, ktoré oprávnenému nikdy nemohli vzniknúť. Právnym podkladom pôvodnej žaloby oprávneného, ako aj nároku oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, mala byť skutočnosť, že povinní predmet zmluvy záložného práva darovali svojej dcére, čím porušili čl. V ods. 4 Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, v zmysle ktorej sa povinní ako záložcovia zaviazali: „že počas trvania záložného práva záloh bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa nepredajú, nescudzia ani nezaťažia v prospech iného a budú si plniť svoje povinnosti tak, aby nedošlo k začatiu exekučného konania, ktoré by mohlo ohroziť vlastníctvo záložcov k zálohu“. V danom prípade nebol nikdy podaný návrh na vklad Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009 do katastra nehnuteľností, teda nebol povolený vklad záložného práva v prospech oprávneného, čo oprávnený nikdy nespochybnil. Z týchto dôvodov nikdy v zmysle platných právnych predpisov ani nevzniklo záložné právo oprávneného k nehnuteľnostiam v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29.10.2009, teda povinní nemohli počas trvania záložného práva (ktoré nikdy netrvalo) porušiť zmluvnú povinnosť v zmysle čl. V ods. 4 záložnej zmluvy, príp. iného ustanovenia čl. V záložnej zmluvy, a nemohla povinným ani nikdy vzniknúť v zmysle čl. V ods. 5 záložnej zmluvy povinnosť zaplatiť oprávnenému akúkoľvek zmluvnú pokutu.

K námietkam povinných a návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 4.10.2012 sa vyjadril právny zástupca oprávneného písomným podaním zo dňa 31.10.2012, v ktorom o.i. uviedol nasledovné:

Uvedené tvrdenia odporcov sa nezakladajú na pravde a sú prinajmenšom zavádzajúce z nasledovných dôvodov:

- povinní sú osobami dostatočne znalými práva s bohatými skúsenosťami v oblasti záväzkového práva s vysokoškolským vzdelaním a praxou nadobudnutou pri výkone vedúcich pozícií vo veľkých podnikoch,
- povinní aj vzhľadom na dlhodobú známosť s oprávneným uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva slobodne po oboznámení sa s jej obsahom, pričom jej výsledné znenie zmluvy bolo výsledkom vzájomných rokovaní,
- vzájomná dôvera a sloboda zmluvných strán sa prejavila aj v skutočnosti, že v zmysle čl. IV ods. 2 Zmluvy o zriadení záložného práva bolo dohodnuté, že návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností mali podať povinní,
- oprávnený ihneď potom, ako zistil, že plomba č. V-25495/09 vyznačená vo vzťahu k zálohu sa netýkala vkladu predmetného záložného práva v prospech oprávneného (návrh podávali povinní), ale vkladu vlastníckeho práva v prospech dcéry povinných na základe darovacej zmluvy, oznámil povinným, že sú povinní zaplatiť mu predmetnú dojednanú zmluvnú pokutu,
- oprávnený následne niekoľkokrát vyzýval povinných na úhradu zmluvnej pokuty ako aj nárokov zo zmluvy o pôžičke, v prípade úhrady ktorých bol ochotný dokonca dohodnutú zmluvnú pokutu zo zmluvy o zriadení záložného práva povinným odpustiť,
- tvrdenie povinných, že z predmetného platobného rozkazu nevyplývala skutočnosť, že predmetom nároku je zmluvná pokuta a nie pôžička je špekulatívne, pretože povinným bol spolu s platobných rozkazom - v ktorom sú uvedené všetky zákonné poučenia - doručený aj návrh na jeho vydanie, z ktorého bola zrejmá výška aj dôvod uplatneného nároku.

Bez ohľadu na uvedené skutočnosti, toto nie sú okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ani to nie sú dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná a preto ich povinní v tomto exekučnom konaní nemôžu úspešne v zmysle ust. § 50 Exekučného poriadku namietat'. Tieto skutočnosti mohli oprávnení namietat' v odpore proti platobnému rozkazu prípadne v priebehu nasledujúceho súdneho konania vo veci samej.

Dokazovaním vykonaným oboznámením obsahu listinných dôkazov žurnalizovaných v spise Okresného súdu Košice II sp. zn. 11Ro/542/2011 súd zistil, že dňa 19.7.2011 súd rozhodol o návrhu navrhovateľa na vydanie platobného rozkazu zo dňa 11.7.2011 platobným rozkazom č.k. 11Ro/542/2011-13 dňa 19.7.2011, ktorý bol odporcovi v 1. rade doručený do vlastných rúk dňa 1.8.2011 a odporkyni v 2. rade dňa 15.8.2011; obom odporcom bol spolu s platobným rozkazom doručený aj návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom je podrobne a nepochybné špecifikovaná pohľadávka uplatnená týmto návrhom na vydanie platobného rozkazu.

Tvrdenie povinných, že proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote nepodali odpor, z dôvodu, že si boli vedomí dlhu, ktorý im vznikol na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.10.2009, predmetom ktorej bola suma 112.000,00 eura voči oprávnenému z dôvodu ich finančných ťažkostí a z obsahu platobného rozkazu žiadnym spôsobom nevyplýva skutočnosť, že jeho predmetom sú nároky oprávneného na zaplatenie zmluvnej pokuty, a nie vyššie uvedenej pôžičky, je teda takto vykonaným dokazovaním vyvrátené v celom rozsahu.

Súd ďalej dokazovaním vykonaným oboznámením obsahu listinných dôkazov žurnalizovaných v spise Okresného súdu Košice II sp. zn. 11Ro/542/2011 zistil, že odporcovia (povinní) proti doručenému platobnému rozkazu nepodali odpor, odvolanie či mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 174 ods. 1 OSP, platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa ust. § 161 ods. 1 O.s.p., rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie.

Podľa ust. §251 ods.1 veta pred bodkočiarkou O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).

Podľa ust. § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Z citovaných zákonných ustanovení nepochybné vyplýva, že základným materiálnym predpokladom vykonania exekúcie je vykonateľné rozhodnutie.

V danom prípade niet pochyb, že platobný rozkaz Okresného súdu Košice II č.k. 11Ro/542/2011-13 zo dňa 19.7.2011, je rozhodnutím vykonateľným a teda je exekučným titulom v zmysle citovaného ust. §251 ods.1 veta pred bodkočiarkou O.s.p. i ust. § 41 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).

Podľa ust. § 159 ods.3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Predmetom tohto exekučného konania nie je vymoženie sumy 112.000,00 eura s príslušenstvom, ako uvádzajú povinní, ale suma 275,00 eura s príslušenstvom. Čo sa týka vymáhanej pohľadávky, vyššie uvedené dôvody v námietkach proti exekúcii mali povinní namietat' v pôvodnom konaní podaním odporu, prípadne následne aj odvolania. Účelom exekučného konania je vykonať exekúciu, exekučný súd meritórne nerozhoduje a neskúma existenciu a obsah hmotno-právneho vzťahu predchádzajúceho vydaniu exekučného titulu medzi oprávneným a povinným, naopak je viazaný exekučným titulom, skutkovým a právnym posúdením tohto vzťahu orgánom, ktorý exekučný titul vydal, čo vyplýva aj z dikcie ust. 50 ods. Exekučného poriadku, v zmysle ktorého dôvodmi odôvodnenými námietkami sú len skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, t.j. po jeho vydaní.

Inštitút námietok neslúži ako opravný prostriedok proti rozhodnutiam, na základe ktorých je vedené exekučné konanie, tieto bolo potrebné si uplatniť prostredníctvom opravného prostriedku v zmysle poučenia uvedeného v rozhodnutí v pôvodnom konaní.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi žurnalizovanými v spise Okresného súdu Košice II sp. zn. 20C/22/2012, ktorých obsah oboznámil a zistil, že predmetom tohto konania je iná pohľadávka než pohľadávka prisúdená v konaní vedenom pod sp. zn. 11Ro/542/2011, v ktorom konaní vznikol vykonávaný exekučný titul.

V odvolaní zo dňa 10.12.2012 povinní uviedli o.i. nasledovné: ... argumentácia prvostupňového súdu, že exekučný súd neskúma existenciu hmotno-právneho vzťahu predchádzajúceho vydaniu exekučného titulu odporuje súčasnej judikatúre, na ktorú povinní poukázali v odôvodnení námietok, a s ktorou sa súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ani nezoberal a právne nevysporiadal. Rovnako sa bez ďalšieho nevysporiadal a nezaoberal ďalšími právnymi argumentmi, ktoré povinní uviedli v podaných námietkach, čím bola povinným odňatá možnosť konať pred súdom.

Oprávnený sa k podanému odvolaniu povinných vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 18.1.2013, v ktorom o.i. uviedol nasledovné: „... judikatúra o zmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, na ktorú sa odvolávajú povinní, sa týka prípustnosti zmeny právoplatných rozhodnutí len v osobitých prípadoch, ktoré pripúšťa zákon (napr. ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní resp. ust. § 135 ods. 1 in fine OSP)“.

Súd sa s týmto právnym názorom oprávneného plne stotožnil, pretože exekučným titulom v tomto vykonávacom konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, teda exekučný titul v zmysle citovaného ust. §251 ods.1 veta pred bodkočiarkou O.s.p., resp. citovaného ust. § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) a nie exekučný titul v zmysle ust. § 41ods. 2 či ust. § 41 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok), ktorých sa týka povinnými citovaná judikatúra. .

Pre úplnosť súd dodáva, že pohľadávka priznaná vykonávaným rozhodnutím (exekučným titulom) nevznikla zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ust. § 52 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v znení zmien a doplnkov.

Podľa ust. § 159 ods.3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Vzhľadom k uvedenému, súd námietky povinného proti exekúcii, vznesené povinnými písomným podaním zo dňa 4.10.2012, zamietol; návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne a súd nezistil okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku (povinní plnenie povinnosti uloženú im exekučným titulom ani len netvrdili) alebo bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Z tých istých dôvodov súd zamietol aj návrh povinných na vyhlásenie neprípustnosti exekúcie a jej následné zastavenie zo dňa 4.10.2012.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.(§ 202 ods. 2 OSP).

Proti výroku II. tohto uznesenia je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.